

ดร.สิงห์ทอง บัวชุม
OPA, ป.ศ., พ.ศ., พ.น., พ.น., พ.น.

สถาบัน THE BEST CENTER

2145/7 ซ.รามคำแหง 43/1 ถ.รามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

โทร.0-2318-6868, 0-2314-1492 โทรสาร 0-2718-6274

www.thebestcenter.com facebook.com/bestcentergroup

คุณภาพทพวิชาการต้องมาที่ 1

คู่มือเตรียมสอบ

นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

สำนักงาน ป.ป.ส.

ความรู้ความสามารถทั่วไปและความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง

หลักสูตรและวิธีการสอบ

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับยาเสพติด นโยบายด้านยาเสพติด และประมวลกฎหมายยาเสพติด
2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศ
3. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ แนวคิด แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคล การพัฒนาทรัพยากรบุคคล การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)
4. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติราชการ เช่น
 - พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
 - พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
 - พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
 - ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

สนใจสั่งซื้อ หรือสอบถามเพิ่มเติม โทร.081-496-9907

LINE: @thebestcenter

280.-

คู่มือสอบนักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
สำนักงาน ป.ป.ส.

รวบรวมและเรียบเรียงโดย.....

ฝ่ายวิชาการ สถาบัน THE BEST CENTER

ห้ามตัดต่อหรือคัดลอกส่วนใดส่วนหนึ่งของเนื้อหา

สงวนลิขสิทธิ์ตาม พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ราคา 280 บาท

จัดทำพิมพ์และจำหน่ายโดย

The Best Center InterGroup Co., Ltd.

บริษัท เดอะเบสท์ เซ็นเตอร์ อินเตอร์กรุป จำกัด

บริหารงานโดย ดร.สิงห์ทอง บัวชุมและอาจารย์จันทน์ บัวชุม (ติวเตอร์กึ่ง ยาน ม. ราม)

เลขที่ 2145/7 ซอยรามคำแหง 43/1 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

โทรศัพท์.081-496-9907,0-2314-1492, 0-2318-6868 โทรสาร. 0-2718-6274 line id: @thebestcenter

www.thebestcenter.com หรือ www.facebook.com/bestcentergroup

คู่มือสอบ

นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

ตำแหน่งงาน ป.ป.ส.

ราคา 280 -.

คำนำ

สำหรับชุดคู่มือสอบตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ส. เล่มนี้ ทางสถาบัน THE BEST CENTER และฝ่ายวิชาการของสถาบันได้เรียบเรียงขึ้น เพื่อให้ผู้สมัครสอบใช้สำหรับเตรียมสอบในการสอบแข่งขันในครั้งนี้

ทางสถาบัน THE BEST CENTER ได้เล็งเห็นความสำคัญจึงได้จัดทำหนังสือ เล่มนี้ขึ้นมา ภายในเล่มประกอบด้วยทุกส่วนที่กำหนดในการสอบ เจาะข้อสอบทุกส่วน พร้อมคำเฉลยอธิบาย มาจัดทำเป็นหนังสือชุดนี้ขึ้น เพื่อให้ผู้สอบได้เตรียมตัวอ่านล่วงหน้า มีความพร้อมในการทำข้อสอบ

ท้ายนี้ คณะผู้จัดทำขอขอบคุณทางสถาบัน THE BEST CENTER ที่ได้ให้การสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการจัดทำต้นฉบับ ทำให้หนังสือเล่มนี้สามารถสำเร็จขึ้นมาเป็นเล่มได้ พร้อมกันนี้คณะผู้จัดทำขอ น้อมรับข้อบกพร่องใดๆ อันเกิดขึ้นและยินดีรับฟังความคิดเห็นจากทุกๆท่าน เพื่อที่จะนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

ขอให้โชคดีในการสอบทุกท่าน
ฝ่ายวิชาการ
สถาบัน The Best Center

สารบัญ

➤ ความรู้เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	1
➤ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับยาเสพติด	5
➤ นโยบายด้านยาเสพติด	27
➤ ประมวลกฎหมายยาเสพติด	58
➤ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยี	69
✦ แนวข้อสอบความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยี	103
➤ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551	120
✦ แนวข้อสอบ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3. พ.ศ. 2562	163
➤ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534	173
✦ แนวข้อสอบ พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 8. พ.ศ. 2553	206
➤ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546	216
✦ แนวข้อสอบพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2562	229
➤ ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน	236
✦ แนวข้อสอบประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2564	238
➤ การบริหารทรัพยากรบุคคล (Human Resource Management : HRM)	247
➤ การพัฒนาทรัพยากรบุคคล (Human Resource Development :HRD)	251
➤ การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (Public Sector Management Quality Award : PMQA)	260
✦ แนวข้อสอบการบริหารงานบุคคลและพัฒนาบุคคล	265
✦ แนวข้อสอบนักทรัพยากรบุคคล ชุดที่ 1.	272
✦ แนวข้อสอบนักทรัพยากรบุคคล ชุดที่ 2.	279
✦ แนวข้อสอบ นักทรัพยากรบุคคล ชุดที่ 3.	286

ความรู้เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ประวัติย่อ การจัดตั้งสำนักงาน ป.ป.ส.

เหตุผลและความเป็นมาของการจัดตั้งสำนักงาน ป.ป.ส.

การแก้ไขปัญหาหายาเสพติดเป็นนโยบายสำคัญของหลายรัฐบาลที่ผ่านมา โดยเมื่อปี 2501 รัฐบาลขณะนั้นได้ประกาศให้ยกเลิกการเสฟฝิ่น แต่ปัญหาหายาเสพติดก็มีได้หมดไป กลับปรากฏว่ามียาเสพติดชนิดใหม่ ที่รุนแรงกว่าฝิ่น คือ เฮโรอีนระบาดอย่างรวดเร็ว รัฐบาลจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ (ก.ป.ส.) ขึ้นในปี 2504 ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและประสานงาน เพื่อแก้ไขปัญหา โดยด่วน

การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

เมื่อได้มีการตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2519 ให้ไว้ ณ วันที่ 16 พฤศจิกายน 2519 และมาตรา 11 กำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรียกโดยย่อว่า "สำนักงาน ป.ป.ส." มีหน้าที่ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการและปฏิบัติงาน ธุรการอื่น ในสังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี ได้แบ่งส่วนราชการ ณ ขณะนั้นเป็น 7 กอง คือ สำนักงานเลขานุการกรม กองนโยบายและวางแผน กองการต่างประเทศ กองสารนิเทศ กองสืบสวนสอบสวนและปราบปราม กองนิติการและพิสูจน์หลักฐาน กองประสานงานและตรวจสอบ

การเริ่มดำเนินงานในปีงบประมาณ 2520 สำนักงาน ป.ป.ส. ได้รับงบประมาณ ในปี 2520 จำนวน 8,173,124 บาท และได้รับอนุมัติอัตรากำลังจาก ก.พ.รวมทั้งสิ้น 334 อัตรา เมื่อปี 2519 สำนักงานฯ ใช้ตึกบัญชาการและตึกไทยคู่ฟ้า(บางส่วน)ในทำเนียบรัฐบาลเป็นที่ทำงานอยู่ประมาณ 2 ปี หลังจากนั้นได้ใช้ศาลาสันติธรรมจนถึงตุลาคม 2527

เมื่อปี 2528 ผู้บริหารระดับสูงของสำนักงาน ป.ป.ส. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พลตำรวจตรีเกา สารสิน (ยศ ขณะนั้น) เลขาธิการ ป.ป.ส. ได้ใช้ความพยายามอย่างยิ่งที่จะจัดสร้างอาคารสำนักงานฯ ขึ้น เพื่อเป็นที่ทำการถาวร จนกระทั่งรัฐบาลซึ่งมี พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี ได้เห็นความจำเป็น จึงได้อนุมัติให้จัดสร้างอาคาร 6 ชั้น ในที่ราชพัสดุของกรมธนารักษ์ ซึ่งอยู่ติดกับซอยบุญชูศรี ถนนดินแดง มีเนื้อที่ 7 ไร่ 3 งาน 42 ตารางวา จึงเป็นสถานที่ตั้งของสำนักงาน ป.ป.ส. จนถึงปัจจุบันนี้

การบริหารงาน สำนักงาน ป.ป.ส.

เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 และนโยบายการแก้ไขปัญหาหายาเสพติดของรัฐบาลสมัยนายธานินทร์ กรัยวิเชียร นายกรัฐมนตรี ได้แต่งตั้งนาย ประมุข สวัสดิมงคล เป็นเลขาธิการ ป.ป.ส.คนแรก

➤ วิสัยทัศน์ของสำนักงาน ป.ป.ส.

"เป็นองค์กรนำในการพัฒนาและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาหายาเสพติดของประเทศ และอาเซียนเพื่อสังคมไทยปลอดภัยจากยาเสพติด"

"To be a leading agency in developing and driving forward the drug control strategies of Thailand and ASEAN in order to make Thai society safe from drugs"

➤ พันธกิจของสำนักงาน ป.ป.ส.

สำนักงาน ป.ป.ส. มีพันธกิจดังนี้

- (1) กำหนดและปรับยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้เหมาะสมกับสภาพการณ์และ
เป็นไปอย่างต่อเนื่อง
- (2) บริหารจัดการ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างบูรณาการ ให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ที่กำหนด
- (3) อำนวยความสะดวกให้มีการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการป้องกัน
และแก้ไขปัญหายาเสพติด
- (4) ติดตามประเมินผล ตรวจสอบและเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติด

➤ เหตุผลและความเป็นมาของการจัดตั้งสำนักงาน ป.ป.ส.

- (1) เป็นหน่วยประสานนโยบายและแผน
- (2) เป็นหน่วยประสานการปฏิบัติงาน
- (3) เป็นหน่วยสนับสนุนข้อมูล ข่าวสาร และวิชาการ
- (4) เป็นหน่วยปฏิบัติสำหรับงานด้านประชาสัมพันธ์ต่อต้านยาเสพติดงานบริหาร โครงการที่มีลักษณะเป็น
Pilot Project และงานตามภารกิจที่กฎหมายระบุให้สำนักงาน ป.ป.ส. เป็นหน่วยงานรับผิดชอบ
- (5) เป็นหน่วยงานกลางในการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ
- (6) เป็นหน่วยงานพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของประเทศและ
ภูมิภาค
- (7) เป็นหน่วยงานในการควบคุม ตรวจสอบและกำกับ ตลอดจนติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน
ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- (8) เป็นหน่วยงานกลางในการประสาน กำกับ ดูแล และให้ความเห็น ตลอดจนข้อเสนอแนะด้านงบประมาณ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของประเทศ

- I** **Integration**
บริหารจัดการอย่างบูรณาการ
- A** **Achievement**
ทำงานให้บรรลุเป้าหมาย
- M** **Morality**
มีศีลธรรมและคุณธรรม
- O** **Outstanding**
มีผลงานเป็นที่ยอมรับและประจักษ์
- N** **Networking**
สร้างเครือข่ายร่วมมือ
- C** **Credibility**
ได้รับความเชื่อมั่นและไว้วางใจ
- B** **Betterment**
พัฒนางานและองค์กรเพื่อประสิทธิภาพ

นายวิชัย ไชยมงคล
เลขาธิการ ป.ป.ส.

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับยาเสพติด

➤ ความหมายของยาเสพติด

ความหมายโดยทั่วไปหมายถึง สารหรือยาที่อาจจะเป็นผลิตภัณฑ์ธรรมชาติหรือจากการสังเคราะห์ ซึ่งเมื่อบุคคลใดเสพหรือรับเข้าสู่ร่างกายซ้ำๆ กันแล้วไม่ว่าโดยวิธีการใดๆ เป็นช่วงระยะๆ หรือนานติดต่อกันก็ตามจะทำให้บุคคลนั้นต้องตกอยู่ใต้อิทธิพลของสารนั้น ทางด้านจิตใจหรือรวมทั้งทางด้านร่างกายและอาจต้องเพิ่มปริมาณการเสพขึ้นเรื่อยๆ จนทำให้สุขภาพของผู้เสพนั่นเสื่อมโทรมลง ประการสำคัญเมื่อถึงเวลาเสพแล้วไม่ได้เสพและจะมีอาการผิดปกติทางด้านจิตใจหรือรวมทั้งทางด้านร่างกาย เมื่อไม่ได้เสพ

ความหมายของเภสัชกรคือสิ่งที่ก่อให้เกิดพิษเรื้อรังและปรากฏอาการของโรคอย่างชัดเจนภายหลังเมื่อหยุดเสพแต่ความหมายในทัศนะของนักสังคมสงเคราะห์คือสิ่งที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนในสังคมความหมายในทัศนะของนักกฎหมาย คือ สิ่งที่ทำให้เกิดพิษและพิษของมันเป็นต้นเหตุของอาชญากรรม ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงพอให้ความหมายโดยทั่วไปและความหมายตามกฎหมายดังนี้ ความหมายตามพระราชบัญญัติ พ.ศ.2522 “ยาเสพติดให้โทษหมายถึง ยา หรือ สารเคมีหรือวัตถุนิติใดๆ หรือพืช ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธี กิน ดม สูบ หรือ ฉีดแล้วจะทำให้เกิดผลต่อร่างกาย และจิตใจ ในลักษณะสำคัญดังนี้

1. ต้องเพิ่มขนาดการเสพมากขึ้นเรื่อยๆ
2. มีความต้องการเสพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา
3. เมื่อถึงเวลาเสพแต่ไม่ได้เสพจะมีอาการขาดยา
4. สภาพร่างกายโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง

ยาเสพติดให้โทษ หรือสิ่งเสพติดหมายถึง ยาหรือสารเคมีหรือวัตถุนิติใดๆ เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายแล้วไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือวิธีใดก็ตาม ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ ดังนี้

1. ต้องการยาเสพติดตลอดเวลา แสดงออกทางร่างกายและจิตใจ
2. ต้องเพิ่มขนาดของยาเสพติดมากขึ้น
3. มีอาการอยากหรือหิวยาเมื่อขาดยา (บางท่านจะมีอาการถอนยาเมื่อขาดยา)
4. สุขภาพทั่วไปทรุดโทรม

ถ้าพบเห็นบุคคลที่มีพฤติกรรม 4 ประการ ให้พึงสังเกตว่าอาจจะเป็นคนที่ใช้ยาเสพติด

ประเภทของยาเสพติด

ปัจจุบันสิ่งเสพติดหรือยาเสพติดให้โทษมีหลายประเภท อาจจำแนกได้หลายเกณฑ์ นอกจากแบ่งตามแหล่งที่มาแล้ว ยังแบ่งตามการออกฤทธิ์และแบ่งตามคำกฎหมายดังนี้

ก. จำแนกตามสิ่งเสพติดที่มา

1. ประเภทที่ได้จากธรรมชาติ เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน กระช่อม กัญชา
2. ประเภทที่ได้จากการสังเคราะห์ เช่น เฮโรอีน ยานอนหลับ ยาม้า แอมเฟตามีน สารระเหย

ข. จำแนกสิ่งเสพติดตามกฎหมาย

1. ประเภทถูกกฎหมาย เช่น ยาแก้ไอ น้ำดำ บุหรี่ เหล้า กาแฟ ฯลฯ
2. ประเภทผิดกฎหมาย เช่น มอร์ฟีน ฝิ่น เฮโรอีน กัญชา กระช่อม แอมเฟตามีน ฯลฯ

ค. การจำแนกสิ่งเสพติดตามการออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง

1. ประเภทกดประสาท เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ยาแก้ปวดประสาท ยาระงับประสาท ยานอนหลับ สารระเหย เครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า เบียร์ ฯ
2. ประเภทกระตุ้นประสาท เช่น แอมเฟตามีน ยาม้า ไบโกระท่อม บุหรี่ กาแฟ โคคาอีน
3. ประเภทหลอนประสาท เช่น แอล เอส ดี, เอส ที พี, น้ำมันระเหย
4. ประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน อาจกด กระตุ้น หรือหลอนประสาทผสมรวมกันได้แก่ กัญชา

➤ สาเหตุที่ทำให้เกิดยาเสพติด

1. ติดเพราะฤทธิ์ของยา เมื่อร่างกายมนุษย์ได้รับยาเสพติดเข้าไปฤทธิ์ของยาเสพติดจะทำให้ระบบต่างๆของร่างกายเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งถ้าการใช้ยาไม่บ่อยหรือนานครั้ง ไม่ค่อยมีผลต่อร่างกาย แต่ถ้าใช้ติดต่อกันเพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งจะทำให้มีผลต่อร่างกายและจิตใจ มีลักษณะ 4 ประการ คือ

- 1.1 มีความต้องการอย่างแรงกล้าที่จะเสพยาหรือสารนั้นอีกต่อไปเรื่อยๆ
- 1.2 มีความโน้มเอียงที่จะเพิ่มปริมาณของยาเสพติดขึ้นทุกขณะ
- 1.3 ถ้าถึงเวลาที่เกิดความต้องการแล้วไม่ได้เสพยา จะเกิดอาการอยากยา หรืออาการขาดยา เช่น หาว อาเจียน น้ำตาน้ำมูกไหล ทูรนทูราย คลุ้มคลั่ง โมโห ขาสติ
- 1.4 ยาที่เสพนั่นจะไปทำลายสุขภาพของผู้เสพทั้งร่างกาย ทำให้ชুবวม มีโรคแทรกซ้อน และทางจิตใจ เกิดอาการทางประสาท จิตใจไม่ปกติ

2. ติดยาเสพติดเพราะสิ่งแวดล้อม

- 2.1 สภาพแวดล้อมภายนอกของบ้านที่อยู่อาศัย เต็มไปด้วยแหล่งค้ายาเสพติด เช่น โกดังบริเวณศูนย์การค้า หน้าโรงแรม ซึ่งเป็นการซื้อขายยาเสพติดทุกรูปแบบ
- 2.2 สิ่งแวดล้อมภายในบ้านขาดความอบอุ่น รวมไปถึงปัญหาชีวิตคนในครอบครัวและฐานะทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมจะทำให้เด็กหันไปพึ่งยาเสพติด การขาดความเอาใจใส่ดูแลจากพ่อแม่ และขาดการยอมรับจากครอบครัว เด็กจะหันไปคบเพื่อนร่วมกลุ่มเพื่อต้องการความอบอุ่น สภาพของกลุ่มเพื่อน สภาพของเพื่อนบ้าน ใกล้เคียง
- 2.3 สิ่งแวดล้อมทางโรงเรียน เด็กมีปัญหาทางการเรียน เนื่องจากเรียนไม่ทันเพื่อน เป็้อครู เป็้อโรงเรียน ทำให้หนีโรงเรียนไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ตนพอใจ เป็นเหตุให้ตกเป็นเหยื่อของการติดยาเสพติด

3. ติดเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ

ในสังคมที่วุ่นวายสับสน เปลี่ยนแปลงรวดเร็วดังเช่นปัจจุบัน ทำให้จิตใจผิดปกติง่าย หากเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพอ่อนแอในทุกด้าน ทั้งอารมณ์และสติปัญญา รวมทั้งร่างกายไม่สมบูรณ์แข็งแรงก็จะหาสิ่งยึดเหนี่ยว จะตกเป็นทาสยาเสพติดได้ง่าย ผู้ที่มีอารมณ์วู่วาม ไม่ค่อยยังคิดจะหันเข้าหายาเสพติดเพื่อระงับอารมณ์วู่วามของตน เนื่องจากยาเสพติดมีคุณสมบัติในการกดประสาทและกระตุ้นประสาท ผู้มีจิตใจมั่นคง ขาดความมั่นใจ มีแนวโน้มในการใช้ยาเพื่อบรรเทาความวิตกกังวลของตนให้หมดไปและมีโอกาสติดยาได้ง่ายกว่าผู้อื่น

วิธีสังเกตผู้ติดยาหรือสารเสพติด

1. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย สุขภาพทรุดโทรม ผอมซีด ทำงานหนักไม่ไหว ริมฝีปากเขียวคล้ำและแห้ง ร่างกายสกปรกมีกลิ่นเหม็น ชอบใส่เสื้อแขนยาว กางเกงขายาว ใส่แว่นดำเพื่อปกปิด
2. การเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ อารมณ์หงุดหงิดง่าย พุดจาไร้ขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มั่วสุมกับคนที่มีพฤติกรรมเกี่ยวกับยาเสพติด สูบบุหรี่จัด มีอุปกรณ์เกี่ยวกับยาเสพติด หน้าตาซีมเซร้าย ขาดความเชื่อมั่น จิตใจอ่อนแอ ใช้เงินเปลือง สิ่งของภายในบ้านสูญหายบ่อย
3. แสดงอาการอยากยาเสพติด ตัวสั่น กระตุก ชัก จาม น้ำมูกไหล ท้องเดิน ถ่ายอุจจาระเป็นเลือดที่เรียกว่า "ลงแดง" มีไข้ปวดเมื่อยตามร่างกายอย่างรุนแรงนอนไม่หลับ หุนหุน
4. อาศัยเทคนิคทางการแพทย์ โดยการเก็บปัสสาวะบุคคลที่สงสัยว่าจะติดยาเสพติดส่งตรวจ ใช้ยาบางชนิดที่สามารถล้างฤทธิ์ของยาเสพติด

โทษของยาเสพติด โทษเนื่องจากการเสพติดแบ่งออกได้ดังนี้

1. โทษต่อร่างกาย สิ่งเสพติดทำลายทั้งร่างกายและจิตใจ เช่น ทำให้สมองถูกทำลาย ความจำเสื่อม ดวงตาพร่ามัว น้ำหนักลด ร่างกายชุ่มผอม ตาแห้ง เหม่อลอย ริมฝีปากเขียวคล้ำ เกรียด เป็นต้น
2. โทษต่อผู้ใกล้ชิด ทำลายความหวังของพ่อแม่และทุกคนในครอบครัว ทำให้วงศ์ตระกูลเสื่อมเสีย
3. โทษต่อสังคม เกิดปัญหาทางด้านอาชญากรรม สูญเสียแรงงาน สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการปราบปรามและการบำบัดรักษา
4. โทษต่อประเทศไทย ทำลายเศรษฐกิจของชาติ

การป้องกันสิ่งเสพติด วิธีการป้องกันอันตรายจากสารเสพติดมีดังต่อไปนี้

1. การป้องกันตนเอง ต้องออกกำลังกายสม่ำเสมอ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ และพักผ่อนให้เพียงพอ เลือคบเพื่อนที่ไม่มั่วสุมสิ่งเสพติด
2. การป้องกันในครอบครัว ต้องให้ความรักความเข้าใจ และอบรมสั่งสอนให้รู้ถึงโทษของสิ่งเสพติด
3. การป้องกันในสถานศึกษา ควรให้ความรู้ซึ่งสิ่งเสพติด จัดนิทรรศการและการรณรงค์ต่อต้านสิ่งเสพติด ไปศึกษาดูงาน ณ สถานบำบัดผู้ติดยาเสพติด
4. การป้องกันในชุมชน ควรจัดสถานที่ออกกำลังกาย และจัดกลุ่มแม่บ้านให้ความรู้เรื่องสิ่งเสพติด

ชนิดของยาเสพติด

ยาเสพติดสามารถแบ่งได้ตามลักษณะดังนี้

ก. แบ่งตามแหล่งที่เกิดได้

1. ยาเสพติดธรรมชาติ (Natural Drugs) คือ ยาเสพติดที่ผลิตได้มาจากพืช เช่น ฝิ่น กระบอ กัญชา
2. ยาเสพติดสังเคราะห์ (Synthetic Drugs) คือ ยาเสพติดที่ผลิตขึ้นด้วยกรรมวิธีทางเคมี เช่น เฮโรอีน แอมเฟตามีน

ข. แบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ได้แก่

ประเภทที่1 ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรงไม่มีประโยชน์ทางการแพทย์ เช่น เฮโรอีน(Heroin) แอมเฟตามีน (Amphetamine) เมทแอมเฟตามีน(Methamphetamine) แอลเอสดี(LSD) เอ็กซ์ตาซี(Ecstasy) หรือ MDMA

ประเภทที่2 ยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น ฝิ่น (Opium) มอร์ฟีน (Morphine) โคลเคน หรือ โคคาอินเมทาโดน (Methadone)

ประเภทที่3 ยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดให้โทษประเภท 2 ผสมอยู่ เช่น ยาแก้ไอที่มีโคเคอินผสมอยู่

ประเภทที่4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 หรือ ประเภทที่ 2 เช่น อะเซติกแอนไฮไดรด์ (Aceticanhydride) อะเซทิลคลอไรด์ (Acetylchloride) เอทิลิดีนไดอะเซเตต (Ethylidinediacetate) ไดเซอรัจิก อาซิก (Lysergic Acid)

ประเภทที่5 ยาเสพติดให้โทษที่มีได้อยู่ในประเภทที่ 1 ถึงประเภทที่ 4 เช่น พืชกัญชา พืชกระท่อม พืชฝิ่น (ซึ่งหมายความรวมถึงพันธุ์ฝิ่น เมล็ดฝิ่น กล้าฝิ่น ฟางฝิ่น พืชเห็ดขี้ควาย)

ค. แบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทได้แก่

1. ยาเสพติดประเภทกดประสาท เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ยากล่อมประสาท สารระเหย
2. ยาเสพติดประเภทกระตุ้นประสาท เช่น แอมเฟตามีน กระท่อม โคลคาอิน
3. ยาเสพติดประเภทหลอนประสาท เช่น แอลเอสดี ดีเอ็มที เห็ดขี้ควาย
4. ยาเสพติดประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน (อาจ กด กระตุ้น หรือหลอนประสาทร่วมกัน) เช่นกัญชา

ง. แบ่งตามองค์การอนามัยโลก

องค์การอนามัยโลกได้จัดแบ่งยาเสพติดไว้ 9 ประเภท ได้แก่

1. ประเภทฝิ่น หรือ มอร์ฟีนรวมทั้งยาที่มีฤทธิ์คล้ายมอร์ฟีน เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีนเพทิดีน
2. ประเภทบาบิวเรท รวมทั้งยาที่มีฤทธิ์ทำนองเดียวกัน เช่น เซโคบาร์บิทัล อะโมบาร์บิทัล พาราดีไฮด์ เมโพรบามัท ไดอาซีแพม คลอไดอาซีพอกไซด์
3. ประเภทแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า เบียร์ วิสกี้
4. ประเภทแอมเฟตามีน เช่น แอมเฟตามีน เดกซ์แอมเฟตามีน
5. ประเภทโคเคน เช่น โคเคน โบโคเคน
6. ประเภทกัญชา เช่น ใบกัญชา ยางกัญชา
7. ประเภทคัท เช่น ใบคัท ใบกระท่อม
8. ประเภทหลอนประสาท เช่น แอลเอสดี ดีเอ็มที เมสคาลิน เมล็ดมอร์นิงโกลดี ต้นตำโพง เห็ดเมาบางชนิด
9. ประเภทอื่นๆ เป็นพวกไม่สามารถเข้าประเภทใดได้ เช่น ทินเนอร์ เบนซิน น้ำยาล้างเล็บ ยาแก้ปวด บุหรี่

➤ยาเสพติดที่แพร่ระบาดในประเทศไทย**★ฝิ่น(Opium)**

ฝิ่น เป็นสารประกอบชนิดหนึ่ง ซึ่งได้จากยางของผลฝิ่น ในเนื้อฝิ่นมีสารเคมีผสมอยู่มากมายประกอบด้วย โปรตีน เกลือแร่ ยางและกรดอินทรีย์ เป็นแอลคาลอยด์ (Alkaloid) ซึ่งเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้ฝิ่นกลายเป็นยาเสพติดให้โทษร้ายแรงแอลคาลอยด์ ในฝิ่นแบ่งแยกได้เป็น 2 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 ออกฤทธิ์ทำให้เกิดอาการมึนเมา และเป็นยาเสพติดให้โทษ โดยตรงแอลคาลอยด์ประเภทนี้ทางเภสัชวิทยา ถือว่าเป็นยาทำให้อ่อนหลับ (Hypnotic) แอลคาลอยด์ที่เป็นสารเสพติดซึ่งออกฤทธิ์ตัวสำคัญที่สุดในฝิ่น คือ มอร์ฟีน (Morphine)

ประเภทที่ 2 ออกฤทธิ์ทำให้กล้ามเนื้ออ่อนคลายตัว ซึ่งทางเภสัชถือว่า แอลคาลอยด์ ในฝิ่นประเภทนี้ไม่เป็นสารเสพติด แต่มีฤทธิ์ทำให้กล้ามเนื้อของร่างกายอ่อนคลายตัว ซึ่งมีปาเวอรริน (Papaverine) เป็นตัวสำคัญ

ฝิ่นเป็นพืชล้มลุกขึ้นในที่สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ 3,000 ฟุตขึ้นไป เป็นยาเสพติดที่เป็นต้นตอของยาเสพติดร้ายแรง เช่น มอร์ฟีน เฮโรอีนและโคเคอีน มีการลักลอบปลูกฝิ่นมากทางเหนือของประเทศไทย บริเวณแนวพรมแดนที่เรียกว่า สามเหลี่ยมทองคำ

เนื้อฝิ่นได้มาจากยางของผลฝิ่น ที่ถูกกรีดจะมีสีขาว เมื่อถูกอากาศจะมีสีคล้ำลง กลายเป็นยางเหนียวสีน้ำตาลไหม้ หรือดำ มีกลิ่นเหม็นเขียว และรสขมเรียกว่า ฝิ่นดิบ ส่วนฝิ่นที่มีการนำมาสูบเรียกว่า ฝิ่นสุก ได้มาจากการนำฝิ่นดิบไปต้มหรือเคี่ยวให้สุก

ฤทธิ์ในทางเสพติด

- ฝิ่นออกฤทธิ์กดประสาท
- มีอาการเสพติดทางร่างกายและจิตใจ
- มีอาการขาดยาทางร่างกาย

อาการผู้เสพ

จิตใจเลื่อยล่อย ง่วง ซึม แก้วตาหู้ พุดจาวกวน ความคิดเชื่องช้า ไม่รู้สึกหิว ซึ่พจรเต้นช้า

โทษทางกฎหมาย

จัดเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 2 ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522

ศัพท์ในวงการยาเสพติด

หมู หมายถึง ฝิ่นที่คลุกยาสูบ ยวเส้น ใบพลู ใบจาก หรือกัญชาใช้ม้วนสูบด้วยกล้อง

จ้อย หมายถึง หน่วยนับที่ใช้เรียกกับฝิ่น เช่นฝิ่น 1 จ้อย น้ำหนักประมาณ 1.6 กิโลกรัม

★มอร์ฟีน(Morphine)

มอร์ฟีน เป็นแอลคาลอยด์(Alkaloid) ของฝิ่นที่สำคัญที่สุดซึ่งเป็นตัวการที่ทำให้ฝิ่นมีฤทธิ์เดชแห่งความมึนเมา ชาวเยอรมันชื่อ SERTURNER เป็นผู้สกัดจากฝิ่นเมื่อปี ค.ศ.1803(พ.ศ.2346) ได้เป็นครั้งแรกฝิ่นชั้นดี จะมีมอร์ฟีนประมาณ 10%-16% ฝิ่นหนัก 1 ปอนด์นำมาสกัดจะได้มอร์ฟีนประมาณ 0.22 ออนซ์ หรือ 6.6 กรัม มอร์ฟีนมีลักษณะ 2 รูปคือ รูปอิสระ (Free) และรูปเกลือ (Salt) สำหรับที่มีลักษณะเป็นรูปของเกลือ ได้แก่ ซัลเฟต (Sulfate) ไฮโดรคลอไรด์ (Hydrochloride) อาซิเตท (Acetate) และทาร์เตรท (Tartrate)มอร์ฟีนรูปเกลือที่นิยมทำมากที่สุดคือ Sulfate ในปัจจุบันมอร์ฟีนสามารถทำขึ้นได้โดยการสังเคราะห์ด้วยกรรมวิธีทางเคมีแล้ว

มอร์ฟีน เป็นผงสีขาวหรือเทาเกือบขาว ไม่มีกลิ่น มีรสขม มีฤทธิ์สูงกว่าฝิ่น เสพติดได้ง่าย มีลักษณะเป็นเม็ดยาเป็นผง และเป็นก้อน หรือละลายหลอดบรรจุหลอดสำหรับฉีด นำเข้าสู่ร่างกายโดยวิธีฉีดเป็นส่วนมากมอร์ฟีนใช้เป็นยาหลักหรือมาตรฐานของยาแก้ปวด ยาจำพวกนี้กดระบบประสาทส่วนกลาง ลดความรู้สึกเจ็บปวด ทำให้รู้สึกง่วงหลับไป และลดการทำงานของร่างกายอาการข้างเคียงอื่นๆ ก็คือ อาจทำให้คลื่นเหียนอาเจียน ท้องผูก เกิด

อาการคันบริเวณใบหน้า ตาแดงเพราะ โลหิตชนิด ม่านตาดำหัดตึบ และหายใจลำบาก

ฤทธิ์ในทางเสพติด

- มอร์ฟีนออกฤทธิ์กระบบประสาท
- มีอาการเสพติดทางร่างกายและจิตใจมีอาการขาดยาทางร่างกาย

อาการผู้เสพ

คลื่นเหียนอาเจียน ท้องผูก เกิดอาการคันหน้า ตาแดง ซึม ง่วงนอน ไม่สนใจ สิ่งแวดล้อม

โทษทางกฎหมาย

จัดเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 2 ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522

ประโยชน์ของมอร์ฟีนในทางการแพทย์

โดยที่มอร์ฟีนออกฤทธิ์กดศูนย์ประสาทสมองส่วน Cerebral Cortex ดังนั้นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญจึงสามารถนำมอร์ฟีนมาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์ได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย การใช้มอร์ฟีนก็เพื่อช่วยให้ผู้ป่วยลดความเจ็บปวดลดความเจ็บปวดได้ ดังนี้

1. ช่วยยกระดับความอดทน ต่อความรู้สึกเจ็บปวดให้สูงขึ้น จึงทำให้ช่วยรับความรู้สึกด้านเจ็บปวดน้อยลง เพราะฤทธิ์มอร์ฟีนไปกดประสาทส่วนรับความรู้สึกดังนั้นถ้าความเจ็บปวดของร่างกายเป็นขนาดกลางความเจ็บปวดนั้นจะหายไปได้ แต่ถ้าความเจ็บปวดนั้นขนาดสูงเช่น ปวดเสียดแทง หรือปวดจี๊ด ฤทธิ์ของมอร์ฟีนก็จะไปกดประสาททำให้เปลี่ยนเป็นความเจ็บปวดแบบตื้อหรือปวดชาๆ ไม่รุนแรงเท่าเดิม ผู้ป่วยจึงทนต่อความเจ็บปวดได้

2. ช่วยยกระดับอารมณ์ของผู้ป่วยให้สูงขึ้น โดยปกติผู้ป่วยที่มีความเจ็บจะมีอารมณ์เศร้าหมอง และหุดหู่ไม่เบิกบาน เมื่อแพทย์ให้มอร์ฟีนเข้าไปกดระบบประสาททำให้เกิดความรู้สึกมีขนาดความเจ็บปวดลงได้ เป็นเหตุทำให้เกิดความสบายอารมณ์ขึ้น

3. บ้างช่วยจัดความวิตกกังวล ห่วงใย และความหวาดกลัวให้หมดไป โดยที่ฤทธิ์ของมอร์ฟีนเข้าไปกดประสาทส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น ประสาท ซิมพาเทติก ทำให้อวัยวะใน ร่างกายทำงานน้อยลง เท่ากับเป็นการพักผ่อนของร่างกาย ช่วยให้เกิดความผาสุกทางด้านจิตใจ จึงจัดความวิตกกังวลและความหวาดกลัวลงได้

★เฮโรอีน(Heroin)

เฮโรอีน เป็นยาเสพติดที่ได้จากการสังเคราะห์ทางเคมีจากปฏิกิริยาระหว่างมอร์ฟีนกับสารเคมีบางชนิด เช่น อาเซติกแอนไฮไดรด์ (Aceticanhydride) หรือ อาเซทิลคลอไรด์ (Acetyl chloride) หรือเอทิลิดีนไดอะเซเตต (Ethylidene diacetate) โดยนักวิจัยชาวอังกฤษ ชื่อ C.R. Wright ได้ค้นพบวิธีการสังเคราะห์ เฮโรอีนจากมอร์ฟีนโดยใช้น้ำยาอาเซติกแอนไฮไดรด์ (Aceticanhydride) และบริษัทผลิตยาไบเออ (Bayer) ได้นำมาผลิตเป็นยาออกสู่ตลาดโลก ในชื่อทางการค้า "Heroin" และนำมาใช้แทนมอร์ฟีนอย่างแพร่หลาย หลังจากที่มีการใช้เฮโรอีนในวงการแพทย์นานถึง 18 ปี จึงทราบถึงอันตรายและผลที่ทำให้เกิดการเสพติดที่ให้โทษอย่างร้ายแรงจนปี พ.ศ. 2467 (ค.ศ.1924) ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ออกกฎหมายระบุให้เฮโรอีนเป็นยาเสพติดให้โทษห้ามมิให้ผู้ใดเก็บไว้ในครอบครอง

หลังจากนั้นต่อมาอีก 35 ปี คือเมื่อ พ.ศ.2502 เฮโรอีนจึงได้แพร่ระบาดสู่ประเทศไทยจึงออกกฎหมายให้เฮโรอีนและมอร์ฟีนเป็นยาเสพให้โทษ

เฮโรอินออกฤทธิ์แรงกว่ามอร์ฟินประมาณ 4-8 เท่า และออกฤทธิ์แรงกว่าฝิ่น ประมาณ 30-90 เท่า โดยทั่วไป เฮโรอิน จะมีลักษณะเป็นผงสีขาว สีน้ำตาล หรือสีครีม มีรสขม ไม่มีกลิ่นและแบ่งได้เป็น 2 ประเภท เช่นเดียวกับ มอร์ฟิน ได้แก่ เฮโรอินเบส (Heroin base) ซึ่งมีคุณลักษณะเด่นคือไม่ละลายในน้ำ ส่วนอีกประเภทหนึ่ง คือเกลือ ของเฮโรอิน (Heroin salt) เฮโรอินไฮโดรคลอไรด์ (Heroin hydrochloride)

เฮโรอินที่แพร่ระบาดในประเทศไทยมี 2 ชนิด คือ

1. เฮโรอินผสมหรือเรียกว่าเฮโรอินเบอร์ 3 หรือไอระเหย เป็นเฮโรอินที่มีความบริสุทธิ์ต่ำ เนื่องจากมีการผสมสารอื่นเข้าไปด้วย เช่นผสม สารหนู สตริกนิน ยานอนหลับ คาเฟอีน แป้ง น้ำตาลและ อาจผสมสี เช่นสีม่วง สีชมพูอ่อน สีน้ำตาล อาจพบในลักษณะเป็นผง เป็นเกล็ดหรืออัดเป็นก้อนเล็ก ๆ มีวิธีการเสพ โดยสูดเอาไอสารเข้าร่างกาย จึงเรียกว่า“ไอระเหย” หรือ “แคป”

2. เฮโรอินเบอร์ 4 เป็นสารเฮโรอินไฮโดรคลอไรด์ที่มีความบริสุทธิ์สูง มีลักษณะเป็นผงละเอียด หรือเป็น คล้ายเม็ดไขปลา หรือพบในลักษณะอัดเป็นก้อนสีเหลี่ยมผืนผ้า มักมีสีขาวหรือสีครีม ไม่มีกลิ่น มีรสขมเป็นที่รู้จัก ทั่วไปว่า”ผงขาว” มักเสพโดยนำมาละลายน้ำแล้วฉีดเข้าร่างกายหรือผสมบุหรี่สูบ

อาการผู้เสพ

1. มีอาการปวดกล้ามเนื้อกระดูก ปวดตามข้อ ปวดสันหลัง ปวดบั้นเอว ปวดหัวรุนแรง
2. มีอาการจุกแน่นในอก คล้ายใจจะขาด อ่อนเพลียอย่างหนักหมดเรี่ยวแรง มีอาการหนาว ๆ ร้อน ๆ อึดอัด ทुरนทुरาย นอนไม่หลับ กระสับกระส่าย บางรายมีอาการชักตาตั้ง น้ำลายฟูมปาก ม่านตาดำหดเล็กน้อย
3. ใจคอหงุดหงิด ฟุ้งซ่าน มึนงง หายใจไม่ออก
4. ประสาทเสื่อมความจำเสื่อม

โทษทางร่างกาย

1. โทษต่อผิวหนังเป็นอาการที่ทำให้เส้นเลือดใต้ผิวหนังเกิดการขยายตัวเกิดเป็นตุ่มแดงเล็กๆ ขึ้นบริเวณ ผิวหนัง เกิดการขยายตัวเกิดเป็นตุ่มแดงเล็ก ๆ ขึ้นบริเวณ ผิวหนัง และกระตุ้นสารฮิสตามีน (Histamine) และ กระตุ้นต่อมเหงื่อด้วยอาการนี้พบเห็นได้ หลังจากเสพเฮโรอินใหม่ๆ จะมีอาการคันใต้ผิวหนังนอกจากนี้ ผู้เสพจะมี เหงื่อออกมากกว่าปกติและขนลุก

2. โทษต่อลำไส้ ทำให้ลำไส้บิดตัวน้อยลงผู้เสพจะมีอาการท้องผูก

3. กดศูนย์การหายใจ ทำให้หายใจช้ากว่าปกติ ถ้าใช้ในปริมาณมากจะทำให้หัวใจหยุดเต้นได้ทำลายฮอร์โมนเพศ ถ้าผู้เสพเป็นเพศหญิงจะทำให้ประจำเดือนมาผิดปกติ ถ้าผู้เสพเป็นผู้ชายจะทำให้ฮอร์โมนเพศลดลงไม่มี ความรู้สึกต้องการทางเพศ

4. ทำลายระบบภูมิคุ้มกัน โรคของร่างกาย ผู้เสพติดจึงมีโอกาสติดได้ง่ายอาการที่พบเห็นได้ง่ายคือผิวหนังมี อาการติดเชื้อ โรคได้ง่ายอาการที่พบเห็นภายนอกคือผิวหนังมีอาการติดเชื้อ เป็นแผลพุพอง ติดเชื้อวัณโรค ติดเชื้อ โรคตับอักเสบ นอกจากนี้ผู้เสพเฮโรอินจะทำให้ติดโรคเอดส์ได้ง่ายกว่าปกติเพราะผู้เสพมักใช้เข็มฉีดยาที่ไม่ได้ทำ ความสะอาด หรือใช้เข็มฉีดยาร่วมกันจนทำให้เกิดเชื้อ HIV.

ผู้เสพเฮโรอินที่ติดเชื้อ HIV ก็จะเป็นผู้แพร่ระบาด HIV. เนื่องจากการจับกลุ่มใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน หรือ บางครั้งก็มีเพศสัมพันธ์กันโดยไม่ป้องกัน

ฤทธิ์ในทางเสพติด

เฮโรอีนออกฤทธิ์ที่ระบบประสาท มีอาการเสพติดทางด้านร่างกายและจิตใจ มีอาการขาดยาทางด้านร่างกายอย่างรุนแรง

โทษทางกฎหมาย

จัดเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดไทย พ.ศ. 2522

ศัพท์ในวงการยาเสพติด

โซ้ด หมายถึง การเสพเฮโรอีนโดยวิธีฉีดเข้าสู่ร่างกายทางเส้นเลือดครั้งหนึ่งก่อนแล้วดูดเลือดออกมาใหม่เพื่อล้างคราบเฮโรอีนที่ยังหลงเหลือในหลอดเลือดให้หมดแล้วฉีดเข้าไปอีกครั้ง

สอย หมายถึง การสูบเฮโรอีนโดยวิธีสอดใส่บุหรี่หรือใช้ปลายบุหรี่จุ่มสูบ

การบรรจุเฮโรอีน

การบรรจุเฮโรอีนเพื่อจำหน่ายนั้น มีลักษณะการบรรจุดังนี้

1. ตัว คือ เฮโรอีนบรรจุในหลอดกาแฟ หรือกระดาษปิดหัวท้ายยาว 1 นิ้ว ใน 1 ตัว มีเนื้อเฮโรอีนประมาณ 50 มิลลิกรัม
2. ฝา คือ ฝาของบีก 1 ฝา จะมีขาดยา 1 ใน 5 ของบีก นั้นๆ เช่น ฝาเบอร์ 5 จะมีเฮโรอีนประมาณ 200 มิลลิกรัม ฝาเบอร์ 3 จะมีเฮโรอีนประมาณ 100 มิลลิกรัม
3. บีก คือ เฮโรอีนที่บรรจุในหลอดใส่ยาเรียกตามขนาดของหลอดที่ใช้ เช่น บีกเบอร์ 5 ใช้หลอดเบอร์ 5 แต่ถ้าใช้บีกเบอร์ 6 เรียกบีกเบอร์ 3 เป็นครึ่งหนึ่งของบีกเบอร์ 5 คือจะมีเฮโรอีนประมาณ 500 มิลลิกรัม
4. ใส่กระบอกฉีดขนาด 5 ซีซี ขนาดของเฮโรอีนนั้นไม่ทราบแน่นอนส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่าง 60-70 เปอร์เซ็นต์ ใช้ฉีดเข้าเส้นเลือดดำ กระบอกที่ใช้มักไม่สะอาด น้ำที่ใช้ส่วนใหญ่ใช้น้ำประปามีส่วนน้อยที่ใช้น้ำกลั่น ถ้ามีอาการอยากยามากจะไม่คำนึงถึงความสะอาด อาจใช้น้ำคลองหรือน้ำอะไรก็ได้ ที่ทำได้ในขณะนั้น

การออกฤทธิ์ของยาเสพติด

ยาเสพติดประเภทกดประสาท(Depressant) จะออกฤทธิ์กดประสาทและอวัยวะต่างๆ ของร่างกายของผู้เสพติดดังนี้

1. ออกฤทธิ์ต่อประสาทสมอง ส่วนกลาง ซีรีเบรล คอร์เทค (Cerebral Cortex) โดยจะกดศูนย์ประสาทสมอง ส่วนที่รับความรู้สึกมีนชา ทำให้ขาดความตั้งใจ ขาดความกระตือรือร้น การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ ทำให้เกิดอาการทางด้านจิตใจเปลี่ยนแปลงไป
2. ออกฤทธิ์ต่อประสาทสมองส่วนเมดัลลารี (Medullary Centers) ทำให้ไป กดศูนย์ประสาทสมองส่วนการหายใจ ทำให้หายใจช้าจะทำให้การเดินของหัวใจช้าลง
3. ออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนต่างๆ ของร่างกายทำให้ปรากฏอาการเปลี่ยนแปลงในระบบต่างๆ ของร่างกายผู้เสพ ติดนี้
 - ต่อระบบทางเดินอาหาร (Gastrointestinaltract) ทำให้กล้ามเนื้อเกี่ยวกับทางเดินอาหารทำงานสูงขึ้น เพื่อที่จะบังคับให้อุจจาระผ่านออก และถ้าแรงขับของกล้ามเนื้อทางเดินอาหารทำงานสูงขึ้น อาจจะมีการทำให้เคลื่อนไหวในทางตรงข้าม ทำให้มีอาการคลื่นไส้ อาเจียนเกิดขึ้นได้

- ต่อบริเวณขั้วปัสสาวะ (Urinary tract) ทำให้กล้ามเนื้อหูรูดเกี่ยวกับกระเพาะปัสสาวะหดตัวทั้งๆที่กล้ามเนื้อปัสสาวะยากกว่าปกติ

- ต่อบริเวณการไหลเวียนของโลหิต (Circulation) ทำให้เส้นเลือดในช่องท้องหดตัวทำให้การไหลเวียนของโลหิตในร่างกายไม่เป็นไปตามปกติ จะเห็นได้ว่าผู้ติดยา เสพติดประเภทนี้จะตัวเหลือง อันเนื่องมาจาก โลหิตไหลเวียนไปหล่อเลี้ยงร่างกายไม่ปกติโลหิตฝอยปลายทั่วไปขยายตัว

อาการขาดยา

จะเริ่มหลังจากได้รับยาครั้งสุดท้าย 4-10 ชั่วโมงแล้ว ไม่สามารถหายมาเสพได้อีกจะมีอาการกระวนกระวาย หงุดหงิด โกรธง่าย ตื่นตกใจง่าย หวานอ่อนบ่อยๆ น้ำมูกน้ำตาไหล น้ำลาย และเหงื่อ ออกมาก ขนลุก กล้ามเนื้อกระตุก ตัวสั่น ม่านตาขยาย ปวดหลังและขามาก ปวดท้อง อาเจียน ท้องเดิน บางรายมีอาการรุนแรงถึงขนาดถ่ายเป็นเลือดที่ภาษาชาวบ้านเรียกว่า"ลงแดง"ผู้ติดยาจะมีความต้องการยาอย่างรุนแรงจนขาดเหตุผลที่ถูกต้องอาการขาดยานี้จะเพิ่มขึ้นในระยะ 24 ชั่วโมงแรก และจะเกิดมากที่สุด ภายใน 48-72 ชั่วโมง และหลังจากนั้นอาการจะค่อยๆลดลง

การเลิกเสพยาโรอิน

การเลิกเสพยาโรอินนั้นจะต้องทำภายใต้การควบคุมดูแลของแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญเพราะการเลิกเสพยาจะทำให้เกิดอาการถอนยามีอาการตั้งแต่จาม เป็นตะคริว หนาวสั่น อาเจียน ไปจนถึงชักหมดสติและอาจถึงตายได้หากไม่ได้รับการรักษา

ปัจจุบันในหลายประเทศมีความพยายามที่จะศึกษาหาวิธีการควบคุมการถอนยา และทำให้ความทรมานนั้นลดลง ซึ่งก็ประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ ไม่ว่าจะเป็นวิธีการลดยาอย่างค่อยเป็นค่อยไปหรือการลดยาที่มีอันตรายน้อยกว่า เช่น เมธาโดน หลังจากนั้นจึงค่อยๆถอนยาเหล่านี้ไปเข้าวิธีการรักษาแบบนี้จะช่วยให้ผู้เลิกยามีอาการถอนยาอย่างไม่รุนแรง เช่น อาจมีอาการเหมือนเป็นไข้หวัดใหญ่ เท่านั้น แต่สิ่งที่ยากที่สุดคือ ทำอย่างไรจึงจะป้องกันไม่ให้ผู้ที่เพิ่งเลิกยาหันกลับไปเสพยาอีก

ผู้ที่ต้องการเลิกเสพยาโรอินและยาเสพติดอื่นๆ สามารถติดต่อขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างๆ เช่น ศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำและฟื้นฟูผู้ที่มีปัญหาเกี่ยวกับ ยาเสพติด กทม. ศูนย์อาสาสมัครยาเสพติด สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย, ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดประเวศ และศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดในภาคต่างๆ

★โคเคน(Cocaine)

โคเคน หรือ โคคาอิน เป็นยาเสพติดที่สกัดได้จากใบของต้น โคคา ซึ่งเป็นต้นไม้ที่นิยมปลูกมากในประเทศแถบอเมริกาใต้ เช่น เปรู โบลิเวีย และ โคลัมเบีย เป็นต้น ในใบโคคาจะมีโคเคนอยู่ประมาณ 2%โคเคนมีชื่อเรียกในกลุ่มผู้เสพยา COKE, SNOW, SPEED BALL, CRACK โคเคนสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ โคเคนเบส (Cocaine base) และเกลือโคเคน เช่น โคเคนไฮโดรคลอไรด์ (Cocaine hydrochloride) และโคเคนซัลเฟต(Cocaine sulfate) โคเคนที่พบในประเทศไทย มี 2 ชนิด ได้แก่

1. โคเคนชนิดผงมีลักษณะเป็นผง ละเอียดสีขาว รส ไม่มีกลิ่น
2. โคเคนรูปผลึกเป็นก้อน (Free base, Crack)

วิธีการเสพ

1. การสูดโคเคนผงเข้าทางจมูก หรือเรียกว่า การนัตถ์
2. การละลายน้ำฉีดเข้าเส้นเลือดดำ
3. การสูดควัน

ฤทธิ์ในทางเสพติด

- โคลเคนออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท
- มีอาการเสพติดทางร่างกายเล็กน้อยขึ้นอยู่กับวิธีการและปริมาณที่เสพ
- มีอาการทางจิตใจ
- มีอาการขาดยาทางร่างกายแต่ไม่รุนแรง

อาการผู้เสพ

หัวใจเต้นแรง ความดันโลหิตสูง กระวนกระวายตัว ร้อนมีไข้ นอนไม่หลับ มีอาการซึมเศร้า

โทษที่ได้รับ

ผงงอมุกขาดเลือดทำให้เยื่อบุโพรงจมูกฝ่อ ขาดหรือทะลุ สมองกระตุ้นรุนแรงทำให้เกิดอาการชัก มีเลือดออกในสมอง เนื้อสมองตายเป็นบางส่วน หัวใจถูกกระตุ้น อยู่เสมอ กล้ามเนื้อหัวใจเสื่อมลงทีละน้อยจนหัวใจบีบตัวไม่ไหวทำให้หัวใจล้มเหลว ผลจากการเสพเป็นระยะเวลานานทำให้เกิดโรคจิตซึมเศร้า

โทษทางกฎหมาย

จัดเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 2 ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522

★ยาบ้า

ยาบ้า เป็นชื่อที่เรียกยาเสพติดที่มีส่วนผสมของสารเคมีประเภทแอมเฟตามีน (Amphetamine) สารประเภทนี้แพร่ระบาดอยู่ 3 รูปแบบด้วยกัน คือ แอมเฟตามีนซัลเฟต (Amphetamine Sulfate) และเมทแอมเฟตามีนไฮโดรคลอไรด์ (Methamphetamine Hydrochloride) ซึ่งจากผลการตรวจพิสูจน์ยาบ้าปัจจุบัน ที่พบอยู่ในประเทศไทยมักพบว่าเกือบทั้งหมดมี เมทแอมเฟตามีนไฮโดรคลอไรด์ผสมอยู่

ยาบ้า จัดอยู่ในกลุ่มยาเสพติดที่ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท มีลักษณะเป็นยาเม็ดกลมขนาดเล็กเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 6-8 มิลลิเมตร ความหนาประมาณ 3 มิลลิเมตร น้ำหนักเม็ดยาประมาณ 80-100 มิลลิเมตร มีสีต่างๆกัน เช่น สีส้ม สีน้ำตาล สีม่วง สีชมพู สีเทา สีเหลืองและสีเขียว มีสัญลักษณ์ ที่ปรากฏบนเม็ดยา เช่น พ, m, M, PG, WY สัญลักษณ์รูปดาว, รูปพระจันทร์เสี้ยว, 99 หรืออาจเป็นลักษณะของเส้นแบ่งครึ่งเม็ด ซึ่งสัญลักษณ์เหล่านี้ อาจปรากฏบนเม็ด ยาด้านใดด้านหนึ่งหรือทั้งสองด้านหรือทั้งสองด้านหรืออาจเป็นเม็ดเรียบทั้งสองด้านก็ได้

วิธีการเสพ

วิธีการเสพยาบ้าทำได้หลายวิธี เช่น รับประทาน หรือนำไปผสมลงใน เครื่องดื่มครึ่งละ 1/4, 1/2 หรือ 1-2 เม็ด หรือบางครั้งอาจใช้วิธีฉีดเข้าเส้น แต่ไม่ค่อยได้รับความนิยม วิธีที่นิยมมากที่สุดได้แก่ วิธีสูบ หมายถึงการใช้หลอดสูบเอาควันที่ได้จากการเผาไหม้เม็ดยาเข้าทางปากคล้ายกับการสูบบุหรี่ ซึ่งวิธีนี้เป็นวิธีอันตรายต่อร่างกายอย่างยิ่ง เพราะตัวยาคือออกฤทธิ์ต่อร่างกายอย่างรุนแรงและรวดเร็วกว่าวิธีเสพในรูปแบบอื่น

ฤทธิ์ในทางเสพติด

- ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท
- มีการเสพติดทางร่างกายและจิตใจไม่มีอาการขาดยาทางร่างกาย

อาการผู้เสพ

เมื่อเสพเข้าร่างกายในระยะแรกจะออกฤทธิ์ทำให้ร่างกายตื่นตัว หัวใจเต้นเร็ว ความดันโลหิตสูงใจสั่นประสาทตึงเครียด แต่เมื่อหมดฤทธิ์ยารู้สึกอ่อนเพลียมากกว่าปกติประสาทซ้ำทำให้การตัดสินใจช้าและผิดพลาดเป็นเหตุให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงได้ ถ้าใช้ติดต่อกันเป็นเวลานานจะทำให้สมองเสื่อม เกิดอาการประสาทหลอน เห็นภาพลวงตา หวาดระแวง คลุ้มคลั่ง เสียสติ เป็นบ้ำอาจทำร้ายตนเองและผู้อื่นได้หรือในกรณีที่ได้รับยาในปริมาณมาก (Overdose) จะไปกดประสาท และระบบการหายใจ ทำให้หมดสติ และถึงแก่ความตายได้

โทษที่ได้รับ

การเสพยาบ้าก่อให้เกิดผลร้ายหลายประการดังนี้

1. ผลต่อจิตใจ เมื่อเสพยาบ้าเป็นระยะเวลานานหรือใช้เป็นจำนวนมาก จะทำให้ผู้เสพยามีความผิดปกติทางด้านจิตใจ กลายเป็นโรคจิตชนิดระแวง ส่งผลให้มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป เช่นเกิดอาการหวาดกลัว ประสาทหลอน ซึ่งโรคนี้หากเกิดขึ้นแล้ว อาการจะคงอยู่ต่อไปแม้ในช่วงเวลาที่ไม่ได้เสพยาก็ตาม

2. ผลต่อระบบประสาท ในระยะแรกๆออกฤทธิ์กระตุ้นประสาททำให้ประสาทตึงเครียด แต่เมื่อหมดฤทธิ์ยาประสาทจะอ่อนล้า ทำให้การตัดสินใจในเรื่องต่างๆช้า และ ผิดพลาดหากใช้ติดต่อกันนานจะทำให้สมองเสื่อม หรือกรณีที่ใช้ยาปริมาณมาก (Overdose) จะไปกดประสาท และระบบการหายใจทำให้หมดสติและถึงแก่ความตายได้

3. ผลต่อพฤติกรรม ฤทธิ์ของยาจะกระตุ้นสมองส่วนที่ควบคุมความก้าวร้าวและความกระวนกระวายใจ ดังนั้นเมื่อเสพยาบ้าานานๆ จะก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงคือ ผู้เสพยาจะมีความก้าวร้าวเพิ่มขึ้นและหากยังใช้ต่อไปจะมีโอกาสเป็นโรคจิตชนิดหวาดระแวง เกรงว่าจะมีคนมาทำร้ายตนเองจึงต้องทำร้ายผู้อื่นก่อน

ยาเสพติดทำให้เกิดความผิดปกติทางจิต

การใช้ยาบางชนิดในปริมาณเป็นเวลานานๆ โดยเฉพาะจำพวดยาบ้าอาจก่อให้เกิดอาการทางจิตคล้ายกับอาการโรคจิตเภทได้รับผลการศึกษาดูตามอาการของผู้เสพยา เป็นเวลา 6 ปี พบว่า 55% ของผู้ที่เสพยา กระตุ้นประสาท จะเกิดอาการเหมือนโรคจิตเภท แต่ส่วนใหญ่จะมีอาการดีขึ้นเมื่อหยุดใช้ยา แต่อย่างไรก็ตามยังมีกรณีของผู้ที่เสพยาหลอน ประสาท เช่น แอลเอสดี แล้วทำให้เกิดความผิดปกติทางจิตขึ้นด้วยเช่นกัน

โทษทางกฎหมาย

จัดเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522

★ยาอี ยาเลิฟ เอ็คตาซี (Ecstasy)

ยาอี ยาเลิฟ เอ็คตาซี (Ecstasy) เป็นยาเสพติดกลุ่มเดียวกัน จะแตกต่างกันบ้างในด้านโครงสร้างทางด้านเคมีเท่าที่พบส่วนใหญ่จะมีองค์ประกอบทางเคมี ที่สำคัญคือ 3,4 Methyleneoxy methamphetamine (MDMA), 3,4 Methyleneoxy amphetamine (MDA) และ 3,4 Methyleneoxy ethamphetamine (MDE หรือ MDEA) ลักษณะของยาอี มีทั้งแคปซูลและเป็นเม็ดยาสีต่างๆ แต่ที่พบในประเทศไทย ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นเม็ดกลมแบน เส้นผ่าศูนย์กลาง 0.8-1.2 ซม. หน้า 0.3-0.4 ซม. ผิวเรียบและปรากฏ สัญลักษณ์บน

เมล็ดยาเป็นรูปร่างต่างๆ เช่น กระต่าย, ค้างคาว, นก, ดวงอาทิตย์, P.T. เสพโดยการรับประทานเป็นเม็ด จะออกฤทธิ์ภายใน 45 นาที และฤทธิ์ยาจะอยู่ในร่างกายได้นานประมาณ 6-8 ชั่วโมง

ยาอี ยาเลิฟ เอ็คตาซี เป็นยาที่แพร่ระบาดในกลุ่มวัยรุ่นที่ชอบเที่ยวกลางคืน ออกฤทธิ์ใน 2 ลักษณะ คือ ออกฤทธิ์กระตุ้นระบบประสาทในระยะสั้นๆ หลังจากนั้นจะออกฤทธิ์อย่างรุนแรงฤทธิ์ของยาจะทำให้ผู้เสพยารู้สึกร้อน เหงื่อออกมาก หัวใจเต้นเร็ว ความดันโลหิตสูง การได้ยินเสียงและการมองเห็นแสงสีต่างๆ ผิดไปจากความเป็นจริง เคลิบเคลิ้มไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ อันเป็นสาเหตุพฤติกรรมเสื่อมเสียต่างๆ และจากการค้นคว้าวิจัยของแพทย์และนักวิทยาศาสตร์หลายท่านพบว่า ยานชนิดนี้มีอันตรายร้ายแรง แม้จะเสพเพียง 1-2 ครั้งก็สามารถทำลายระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย ส่งผลให้ผู้เสพมีโอกาสติดเชื้อ โรคต่าง ๆ ได้ง่ายและยังทำลายเซลล์สมองส่วนที่ทำหน้าที่ส่งสารซีโรโทนิน(Serotonin) ซึ่งเป็นสารสำคัญที่ในการควบคุมอารมณ์ให้มีความสุข ซึ่งผลจากการทำลายดังกล่าวจะทำให้ผู้เสพเข้าสู่สภาวะของอารมณ์ที่เศร้าหมอง และ หดหู่อย่างมาก และมีแนวโน้มในการฆ่าตัวตายสูงกว่าคนปกติ

ฤทธิ์ในทางเสพติด

ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาทในระยะสั้น ๆ จากนั้นจะออกฤทธิ์หลอนประสาท มีอาการติดยาทางจิตใจ ไม่มีอาการขาดยาทางร่างกาย

อาการผู้เสพ

เหงื่อออกมาก หัวใจเต้นเร็ว ความดันโลหิตสูง ระบบประสาทการรับรู้ เปลี่ยนแปลงทั้งหมด (Psychedelic) ทำให้การได้ยินเสียงและการมองเห็นแสงสีต่าง ๆ ผิดไปจากความเป็นจริง เคลิบเคลิ้ม ควบคุมอารมณ์ไม่ได้

โทษที่ได้รับ

การเสพยาอีทำให้เกิดผลร้ายหลายประการ ดังนี้

1. ผลต่ออารมณ์ เมื่อเริ่มเสพระยะแรกยาอีจะออกฤทธิ์กระตุ้นประสาทให้ผู้เสพรู้สึกตื่นตัวตลอดเวลาไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตัวเองได้เป็นสาเหตุให้เกิดพฤติกรรมสำส่อนทางเพศ
2. ผลต่อการรับรู้ การรับรู้จะเปลี่ยนแปลงไปจากความเป็นจริง
3. ผลต่อระบบประสาท ยาอีจะทำลายระบบประสาททำให้เซลล์สมองส่วนที่ทำหน้าที่ส่งสารซีโรโทนิน (Serotonin) ซึ่งเป็นสารสำคัญที่ในการควบคุมอารมณ์นั้นทำงานผิดปกติ กล่าวคือ เมื่อยาอีเข้าสู่สมองแล้วจะทำให้เกิดการหลั่งสาร “ซีโรโทนิน” ออกมามากเกินกว่าปกติส่งผลให้จิตใจสดชื่นเบิกบานแต่เมื่อระยะเวลาผ่านไป สารดังกล่าวจะลดน้อยลงทำให้เกิดอาการซึมเศร้า หดหู่อย่างมากอาจกลายเป็นโรคจิตประเภทซึมเศร้า (Depression) และอาจเกิดสภาวะอยากฆ่าตัวตาย นอกจากนี้การที่สารซีโรโทนินลดลงยังทำให้ธรรมชาติของการนอนหลับผิดปกติ จำนวนเวลาของการหลับลดลง นอนหลับไม่สนิท จึงเกิดอาการอ่อนเพลียขาดสมาธิในการเรียนและทำงาน

โทษทางกฎหมาย

จัดเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522

ศัพท์ในวงการยาเสพติด

ผ่อน หมายถึง การเลิกเสพยาเสพติด โดยลดปริมาณยาและจำนวนครั้งในการเสพและใช้ยาอื่นชดเชยด้วย

น็อค หมายถึง เสพยาเสพติดเกินขนาดแล้วหลับหรือหมดสติ

หักดิบ หมายถึง การถอนยาอย่างกะทันหันทำให้เกิดอาการหนาวสั่นและขนลุก ทำให้เกิดปุ่มเล็ก ๆ บนผิวหนัง (อาการขนลุก) คล้ายกับไก่อ่ที่ถูกถอนขนฝรั่งเลยเรียกว่า “Cold Turkey” แต่ไทยเรียกว่า “หักดิบ” หรือเป็นการเลิกยาเสพติดโดยหยุดเสพและไม่ใช้ยาอื่นช่วย

ยาอี...มีหลายชื่อ

- ชื่อทั่วไป (General name) เป็นชื่อที่รู้จักกันตามโครงสร้างทางเคมี
 - MDMA (3, 4 Methylenedioxy methamphetamine)
 - MDE หรือ MDEA (Methylenedioxy ethomphetamine)
 - MDA (3, 4 Methylenedioxy amphetamine)
- ชื่อทางการค้า (Trade name) เป็นชื่อที่ทางบริษัทผู้ผลิตตั้งขึ้น มีอยู่หลายชื่อด้วยกัน เช่น ECSTASY, E, ADAM, LOVE DOVER, XTC, Eve
- ชื่อตามเครื่องหมายการค้า (Trade mark) หรือสัญลักษณ์ที่ปรากฏอยู่บนเม็ดยา เช่น นก กระต่าย, ค้างคาว, ผีเสื้อ, ดวงอาทิตย์, หยิน – หยาง, P.T.
- ชื่อตามอาการผู้เสพ ยกอด ยาเลิฟ เช่น เมื่อเสพแล้วจะเต้นโดยโยกศีรษะตลอดเวลา เรียกว่า ยาหัวส่าย หรือเมื่อเสพแล้วทำให้เกิดพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก็เรียกเป็นภาษาแสลงว่า ยาเลิฟ (Love Drug หรือ Love Pills) ยกอด (Hug Pills)

★ยาเค

ยาเค มาจากคำว่า เคตามีน (Ketamine) เคตาวา (Ketava) หรือ เคตารา (Ketara) หมายถึง ยาที่มีอันตรายสูงที่แพทย์จะจ่ายให้กับผู้ป่วยเฉพาะเมื่อมีความจำเป็นจริง ๆ เท่านั้น ยาเคถูกสังเคราะห์ขึ้น เพื่อใช้ประโยชน์ทางการแพทย์ โดยใช้เป็นยาสลบมีชื่อเรียกในวงการแพทย์ว่า “KETAMINE HCL.” มีลักษณะเป็นผงสีขาว และเป็นน้ำบรรจุในขวดสีชา การนำไปใช้นั้นปกติแพทย์จะใช้ฉีดเข้าเส้นเลือดในอัตรา 1 ถึง 2 มิลลิกรัม ต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม โดยยาจะออกฤทธิ์ทำให้หมดสติภายใน 1 นาที หรืออาจใช้วิธีฉีดเข้ากล้ามเนื้อ แต่วิธีนี้จะใช้ปริมาณยามากกว่าการฉีดเข้าเส้นเลือดประมาณ 3 เท่า อาการหมดสติจากการใช้ยาจะเป็นอยู่ประมาณ 10 – 15 นาที เท่านั้น ด้วยเหตุนี้ยาเคจึงถูกนำมาใช้ในกรณีของการผ่าตัดที่ใช้ระยะเวลาสั้น ๆ หรือใช้ทำให้ผู้ป่วยสลบ ก่อนที่จะผ่านไปสู่การใช้ยาสลบชนิดอื่น

สาเหตุที่ทำให้ยาเค กลายเป็นปัญหาเพราะวัยรุ่นบางกลุ่มได้นำยาเคมาใช้เป็น สิ่งมึนเมา โดยนำมาทำให้เป็นผงด้วยกรรมวิธีผ่านความร้อนจากนั้นจึงนำมาสูดดม เพื่อให้เกิดอาการมึนเมา และมักพบว่ามีการนำยาเคมาใช้ร่วมกับยาเสพติดร้ายแรงชนิดอื่น เช่น ยาอี และโคเคน

ยาเค เป็นยาที่ออกฤทธิ์หลอนประสาทอย่างรุนแรงเมื่อเสพเข้าไปจะรู้สึกเคลิบเคลิ้ม (Euphoria) รู้สึกว่าตนเองมีอำนาจพิเศษ (Mystical) มีอาการสูญเสียกระบวนการทางความคิด ความคิดสับสน การรับรู้และตอบสนอง

ต่อสิ่งแวดลอมทั้งภาพ แสง สี เสียง จะเปลี่ยนแปลงไป ตาตาย ร่างกายเคลื่อนไหวไม่สัมพันธ์กัน หากใช้ปริมาณมาก จะเกิดการติดขัดในการหายใจ (Respiratory depression) อาการที่ไม่พึงประสงค์เหล่านั้น (Bad Trip) จะปรากฏให้เห็นคล้ายกับอาการทางจิต ซึ่งหากใช้ติดต่อกันเป็นเวลานานจะปรากฏอาการเช่นนี้บ่อย ๆ เรียกว่า Flashbacks ซึ่งท้ายที่สุดแล้วจะทำให้ผู้เสพประสพกับสภาวะ โรคจิตและกลายเป็นคนวิกลจริตได้

ฤทธิ์ในทางเสพติด

- ยาเค ออกฤทธิ์หลอนประสาท

อาการผู้เสพ

เคลิบเคลิ้ม มึนงง ความคิดสับสนตาตาย หูแว่ว การรับรู้และการตอบสนองต่อสิ่งแวดลอมจะเปลี่ยนแปลงไป การเคลื่อนไหวของร่างกายไม่สัมพันธ์กัน

โทษทางกฎหมาย

จัดเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 2 ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 106 พ.ศ. 2541 ออกตามความใน พรบ. วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท พ.ศ. 2518 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 29 พ.ย. 2541 ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุก 5 – 20 ปี ปรับตั้งแต่ 100,000 – 400,000 บาท

โทษที่ได้รับ

การนำยาเคมาใช้ในทางที่ผิดย่อก่อให้เกิดอันตรายต่อตัวผู้ใช้ โดยทำให้เกิดผล ดังนี้

1. ผลต่ออารมณ์ มีความรู้สึกเคลิบเคลิ้ม มึนงง หรือที่เรียกว่า อาการ “Dissociation”
2. ผลต่อการรับรู้จะเปลี่ยนแปลงการรับรู้ทั้งหมดขณะเสพ ไม่ค่อยตอบสนองต่อสิ่งแวดลอมทั้งภาพ แสง สี เสียง
3. ผลต่อร่างกายและระบบประสาท เมื่อใช้ยาเคในปริมาณมาก ๆ ไม่เพียงแต่จะทำให้เกิดอาการติดขัดในการหายใจเท่านั้น ยังทำให้เกิดอาการทางจิตประสาทหลอน หูแว่ว กลายเป็นคนวิกลจริตได้

แอลเอสดี (LSD: Lysergic acid diethylamide)

แอลเอสดีเป็นสารสกัดจากกรดไลเซอร์จิกที่มีในเชื้อราชนิดหนึ่งที่ชอบขึ้นในข้าวไรย์ มีลักษณะเป็นผงละลายน้ำได้อาจพบแอลเอสดีเป็นเม็ดยาแคปซูล หรือผสมในทอปปี้ ที่พบว่าแพร่ระบาดมากมีลักษณะเป็นแผ่นกระดาษชุบหรือเคลือบสารแอลเอสดีและปรูแบ่งเป็นชิ้นเล็ก ๆ ลักษณะเดียวกับแสดมบี้ แต่มีขนาดเล็กกว่าแสดมบี้โดยแผ่นกระดาษที่เคลือบสารแอลเอสดีนั้นจะมีสัญลักษณ์หรือรูปภาพต่าง ๆ แอลเอสดีมีความรุนแรงในการออกฤทธิ์ต่อสมองสูงคือใช้ในปริมาณแค่ 25 Microgram (25/1 ล้านส่วนของกรัม) แอลเอสดีมีชื่อเรียกอีกหลายชื่อ เช่น เม จิคเปเปอร์ แอสซิส แสดมบี้

วิธีการเสพ

การเสพอาจทำได้หลายวิธี เช่น การฉีด หรือการนำกระดาษที่เคลือบแอลเอสดีอยู่มาเคี้ยว หรืออมหรือวางไว้ใต้ลิ้น

ฤทธิ์ในทางเสพติด

ออกฤทธิ์หลอนประสาทอย่างรุนแรง ไม่มีอาการเสพติดทางร่างกาย มีอาการเสพติดทางจิตใจ

อาการของผู้เสพ

เคลิบเคลิ้ม ผันเฟื่อง ความดันโลหิตสูง ออณหภูมิร่างกายสูงหายใจไม่สม่ำเสมอ

โทษที่ได้รับ

ฤทธิ์ของยาจะทำให้ผู้เสพเห็นภาพลวงตา หูแว่ว เพื่อฝัน คิดว่าตนเองเป็นผู้วิเศษหรือคิดว่าเหาะได้อาจมีอาการทางจิตประสาทรุนแรงมีอาการหวาดระแวง เกิดอาการกลัวภาพหลอน (Bad Trip) จึงต้องหนีจากความหวาดกลัว เช่น การขับรถหนี หรือหนี หรือฆ่าตัวตายเพราะความหวาดกลัว

โทษทางกฎหมาย

เป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522

★กัญชา (Cannabis, Marihuana, Ganja)

กัญชา เป็นพืชล้มลุกจำพวกหญ้าขึ้นได้ง่ายในเขตร้อน ลำต้นสูงประมาณ 2 – 4 ฟุต ลักษณะใบจะแยกออกเป็นแฉกประมาณ 5 – 8 แฉก คล้ายใบมันสำปะหลัง ที่ขอบใบทุกใบจะมีรอยหยักอยู่เป็นระยะ ๆ ออกดอกเป็นช่อเล็ก ๆ ตามง่ามของกิ่งและก้าน ส่วนที่คนนำมาเสพได้แก่ ส่วนของกิ่ง ก้าน ใบและยอดกัญชาโดยนำมาตากแดดหรืออบแห้งแล้วบดหรือหั่นเป็นผงหยาบ ๆ จากนั้นจึงนำมาอัดใส่บุหรี่สูบ (แตกต่างจากบุหรี่ทั่วไปที่ใส่บุหรี่จะมีสีเขียวต่างจากใส่ยาสูบที่มีสีน้ำตาล และขณะจุดสูบจะมีกลิ่นเหมือนหญ้าแห้งไหม้ไฟ) หรืออาจสูบด้วยกลี้อหรือบ้องกัญชา บ้างก็ใช้เคี้ยวหรือผสมลงในอาหารรับประทาน ปัจจุบันรูปแบบของกัญชาที่พบนอกจากจะพบในลักษณะของกัญชาสด กัญชาแห้งอัดเป็นแท่งเป็นก้อนแล้วยังอาจพบในรูปแบบของ “น้ำมันกัญชา” (Hashish Oil) ซึ่งมีลักษณะเป็นของเหลวสีน้ำตาลเข้มหรือสีดำได้จากการนำกัญชามาผ่านกระบวนการสกัดหลาย ๆ ครั้งจึงได้เป็นน้ำมันกัญชาที่มีปริมาณสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทสูงถึง 20 – 60 % หรืออาจพบในลักษณะของ “ยางกัญชา” (Hashish) เป็นยางแห้งที่ได้จากใบและยอดช่อของดอกกัญชา ซึ่งโดยทั่วไปจะมีฤทธิ์แรงกว่ากัญชาสดและมีปริมาณสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทประมาณ 4 – 8 % กัญชาเป็นยาเสพติดให้โทษที่ออกฤทธิ์หลายอย่างต่อระบบประสาทส่วนกลาง คือทั้งกระตุ้น กด และหลอนประสาท สารออกฤทธิ์ที่อยู่ในกัญชามีหลายชนิดแต่สารที่สำคัญที่สุดที่มีฤทธิ์ต่อสมองและทำให้ร่างกาย อารมณ์และจิตใจเปลี่ยนแปลงไป คือ เตตราไฮโดรแคนนาบินอล (Tetrahydro cannabinol) หรือ THC ที่มีอยู่มากในส่วนของยอดช่อดอกกัญชา สาร THC นี้ ในเบื้องต้นจะออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท ทำให้ผู้เสพตื่นเต้น ช่างพูด และหัวเราะตลอดเวลา ต่อมาจะกดประสาททำให้ผู้เสพมีอาการคล้ายเมาเหล้าอย่างอ่อน ๆ เชื่องซึมและง่วงนอน หากเสพเข้าไปปริมาณมาก ๆ จะหลอนประสาททำให้เห็นภาพลวงตา หูแว่ว ความคิดสับสน ควบคุมตัวเองไม่ได้

ฤทธิ์ในทางเสพติด

ออกฤทธิ์ผสมผสานทั้งกระตุ้น กดและหลอนประสาท มีอาการเสพติดทาง จิตใจ ไม่มีอาการขาดยาทางร่างกาย

อาการผู้เสพ

อารมณ์อ่อนไหวเปลี่ยนแปลงง่าย ความคิดเลื่อนลอยสับสน ควบคุมตัวเอง ไม่ได้ ไม่สนใจสิ่งแวดล้อม ความจำเสื่อม กล้ามเนื้อลีบ หัวใจเต้นเร็ว หูแว่ว

โทษที่ได้รับ

หลายคนคิดว่า การเสพกัญชาไม่มีโทษร้ายแรงมากนัก แต่จากการศึกษาวิจัย พบว่า กัญชาเป็นสิ่งเสพติดอีกชนิดหนึ่ง ที่มีอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพมากกว่าที่ คาดคิด อาทิ เช่น

1. ทำลายสมรรถภาพร่างกาย ผู้เสพกัญชาในปริมาณมาก ๆ เป็นระยะเวลา นาน ๆ จะทำให้ร่างกายเสื่อมโทรม จนไม่สามารถประกอบกิจการงานใดๆ ได้ โดยเฉพาะงานที่ต้องใช้แรงงาน ความคิด และการตัดสินใจ รวมทั้งจะมีลักษณะ Amotivation Syndrome คือการหมดแรงจูงใจของชีวิตจะไม่คิดทำอะไรเลยอยากอยู่เฉย ๆ ไปวัน ๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตและการทำงานเป็นอย่างมาก

2. ทำลายระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย การเสพติดกัญชามีผลร้ายคล้ายกับการติดเชื้อ HIV กล่าวคือ กัญชาจะทำให้ระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายทำเสื่อมลงหรือบกพร่อง ร่างกายจะอ่อนแอและติดเชื้อโรคต่าง ๆ ได้ง่าย

3. ทำลายสมอง การเสพกัญชาแม้เพียงในระยะสั้นทำให้ผู้เสพบางรายสูญเสียความทรงจำเพราะฤทธิ์ของกัญชาจะทำให้สมองและความจำเสื่อมเกิดความสับสน วิดกกังวลและหากผู้เสพเป็นผู้มีอาการของโรคจิตเภทหรือป่วยเป็นโรคซึมเศร้าจะมีความเสี่ยงที่จะเกิดอาการรุนแรงมากกว่าคนปกติทั่วไป

4. ทำให้เกิดมะเร็งปอด เนื่องจากผู้เสพจะอัดควันกัญชาเข้าไปในปอดลึกนานหลายวินาทีการสูบบุหรี่อัดได้กัญชาเพียง 4 มวน ซึ่งเท่ากับสูบบุหรี่ 1 ซอง หรือ 20 มวน นั้นสามารถทำลายการทำงานของระบบทางเดินหายใจทำให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคมะเร็งได้มากกว่าคนสูบบุหรี่ธรรมดาถึง 5 เท่า และในกัญชายังมีสารเคมีที่เป็นอันตรายสามารถให้เกิดโรคมะเร็งได้

5. ทำร้ายทารกในครรภ์ กัญชาจะทำลายโครโมโซม ฉะนั้นหญิงที่เสพกัญชาในระยะตั้งครรถ์ทารกที่เกิดมาจะพิการมีความผิดปกติทางร่างกาย เช่น ความผิดปกติของเซลล์ประสาทในสมอง ความผิดปกติของฮอร์โมนเพศและพันธุกรรม

6. ทำลายความรู้สึกทางเพศ กัญชาจะทำให้ระดับฮอร์โมนเพศโทสเทอโรนในชายลดลง ทำให้ปริมาณอสุจิน้อยลง ทั้งยังพบว่าผู้เสพกัญชามักกลายเป็นคนขาดสมรรถภาพทางเพศ

7. ทำลายสุขภาพจิต ฤทธิ์ของกัญชาจะทำให้ผู้เสพมีอาการอ่อนล้า ผันเฟื่อง ความคิดสับสนและมีอาการประสาทหลอนจนควบคุมตัวเองไม่ได้ ซึ่งถ้าเสพเป็นระยะเวลานานจะทำให้มีอาการจิตเสื่อม

นอกจากผลร้ายที่มีต่อร่างกายและจิตใจของผู้เสพแล้ว การขบรด ขณะเมากัญชายังก่อให้เกิดอันตรายได้มาก เพราะฤทธิ์ของกัญชาจะทำให้เสียสมาธิ ทำให้การตัดสินใจ ผิดพลาด การตอบสนองช้าลง การรับรู้ทาง สายตา บิดเบือน ความสามารถในการมองเห็นสิ่งเคลื่อนที่ค่อยลง จึงเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อผู้ขับรถยนต์หรือแม้แต่เดินบนท้องถนนก็ตาม

โทษตามกฎหมาย

จัดเป็นยาเสพติดประเภท 5 ตามพระราชบัญญัติ ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522

โทษของกัญชา

กัญชาที่ปลูกนั้นอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ประเภทแรก ปลูกเพื่อนำเส้นใย มาทอผ้าพวกนี้จะให้สารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทเพียงเล็กน้อย ส่วนอีกพวกหนึ่ง จะให้สารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทที่รุนแรงจึงมักปลูกเพื่อใช้ในการเสพ โดยเฉพาะ ดันกัญชามีทั้งต้นตัวผู้และตัวเมีย ซึ่งล้วนแต่มีสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทด้วยกันทั้งสองเพศแต่